

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: J. H.
bytem P. 376/28, X P.
zastoupený advokátem Mgr. Ivo Šotkem
sídlem Ostružnická 6, 779 00 Olomouc

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 12. 2017, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 18. 12. 2017, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ivo Šotka, advokáta se sídlem Ostružnická 6, Olomouc.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 27. 2. 2018 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo změněno rozhodnutí žalované ze dne 15. 9.

Shodu s prvopisem potvrzuje Š. H.

2017, č. j. R-15.9.2017 – X, a to tak, že výrokem I. byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod a výrokem II. mu byla od 8. 2. 2018 zastavena výplata invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně přiznaného předběžně vykonatelným rozhodnutím žalované ze dne 15. 9. 2017.

2. **V žalobě** žalobce nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu, neboť má za to, že při posuzování poklesu pracovní schopnosti vycházela žalovaná z nesprávné položky. Žalobce se domnívá, že míra poklesu pracovní schopnosti měla být posuzována minimálně dle kapitoly XV oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), když tato zohledňuje i neschopnost vykonávat některé denní aktivity bez potíží. Jestliže žalobce tvrdil, že jeho zdravotní stav mu neumožňuje se řádně pohybovat, trpí výraznými bolestmi krční páteře a není schopen delší chůze, nelze mít pochybnosti o tom, že není schopen vykonávat některé denní aktivity bez potíží. Z tohoto důvodu žalobce navrhuje nové posouzení svého zdravotního stavu.
3. Žalovaná **ve vyjádření k žalobě** uvádí, že z posudku vypracovaného dne 28. 11. 2017 vyplynulo, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 155/1995 Sb.“), avšak nejde o invaliditu dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Dle žalované splňuje tento posudek požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Závěrem žalovaná navrhuje provedení důkazu posudkem Ministerstva práce a sociálních věcí ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 582/1991 Sb.“).
4. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 18. 12. 2017.
5. **Ze správního spisu** soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov (dále „OSSZ“) ze dne 1. 8. 2017 je žalobce od 18. 7. 2017 invalidní v I. stupni, jelikož pokles pracovní schopnosti žalobce činí 35 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nemění.
6. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že posudkový lékař konstatoval po prostudování doložené dokumentace a s přihlédnutím k dalším podkladům předloženým v námitkovém řízení, že lékař OSSZ nesprávně vyhodnotil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, neboť pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 20 %, nikoli o 35 %. Dle posudkového lékaře je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV oddílu A, položce 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě toho posudkový lékař dospěl k výsledku, že posudkový závěr lékaře OSSZ nelze potvrdit, jelikož lékař OSSZ nezhodnotil zdravotní stav žalobce řádně, nebylo použito posudkové kritérium odpovídající aktuálnímu objektivně doloženému zdravotnímu stavu.

7. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
9. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
10. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stejně jako způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb.
11. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, medicínskou (invalidní důchod je podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37, dostupné na www.nssoud.cz).
12. K posouzení zdravotního stavu žalobce si krajský soud vyžádal posudek od posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „PK MPSV“) v Ostravě, který byl zpracován dne 22. 6. 2018. Podle tohoto posudku se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Za rozhodující příčinu byl určen stav po úraze dne 11. 4. 2015 nyní s lehkou instabilitou levostranných končetin, cervikokraniálním syndromem s tinitem, cervikobrachiálním syndromem i chronifikovanou somatomorfní problematikou t. č. velmi omezeně kurabilní. Posudkově odpovídá hodnocení žalobce kapitole XV, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s 35 % poklesu míry pracovní schopnosti.
13. Krajský soud konstatuje, že posudek řádně odborně obsazené PK MPSV v Ostravě ze dne 22. 6. 2018 splňuje všechny formální a obsahové náležitosti stanovené v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Z posudku je zřejmé, že zdravotní stav žalobce byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jeho tvrzeňým obtížím, tudíž výše vyjádřené pochybnosti o úplnosti posouzení zdravotního stavu žalobce byly rozptýleny. Krajský soud proto podle zásad uvedených v § 77 odst. 2 s. ř. s. hodnotí posudek PK MPSV v Ostravě jako přesvědčivý a úplný.
14. S ohledem na to, že v posuzovaném případě bylo prokázáno, že u žalobce došlo ke dni 18. 7. 2017 k poklesu jeho pracovní schopnosti o 35 %, je nutno žalobce od uvedeného data považovat za invalidního v I. stupni ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.

15. Na základě uvedených skutkových zjištění proto dospěl krajský soud k závěru, že žalovaná ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci, čímž zatížila řízení vadou, která měla za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Proto soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalované k dalšímu řízení. Žalovaná ve věci znovu rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce byl invalidní v I. stupni.
16. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
17. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované zaplatit do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 4 719 Kč. Náhrada se skládá z částky 3 000 Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce žalobce po 1 000 Kč podle § 7 bod 3., § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále „AT“), [převzetí a příprava zastoupení – písm. a), sepis žaloby – písm. d), účast na jednání před soudem dne 17. 7. 2018 – písm. g)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT]. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, náleží mu zvýšení odměny a hotových výdajů o 21 % z částky 3 900 Kč, tj. 819 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení.

Olomouc 17. července 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně